

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
виносити: в Австрії:

на цілий рік 24 K
на пів року 12 K
на чверть року 6 K
на місяць 2 K

За границею:

на цілий рік: зі щоденного ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тиждень 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
щодня 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі числа по 10 сотків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми сердце і віра руска“. — З Русланових поглядів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім
неділь і руских свят о 5 год
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського ул. II
галицька ч. 3.

Рукописи звертає ся лише з
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порту. — Оповістки
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надісланих“
40 сот. Подяки і привітання
донеся по 30 сот. від стрічки

З політичної ниви.

(X) В розправі буджевої д. 20. с. м. міністер-предсідник гр. Штірґґґ виголосив вступну промову, вижидану з таким зацікавленням, про внутрішню і заграничну політику. Гр. Штірґґґ вказав на неясність і невпевненість внутрішньої політики, а хоч намагався політичне положення представити як можна користно, не міг сего затаїти, що не треба маловажати труднощій, але й не оцінювати їх пересадно. Труднощій таких єсть чимало. Не можна заперечити сего, що між сторонництвami проявляє ся певне невдоволення правительством.

Передовсім Чехи хотять перейти до опозиції задля того, що правительством зовсім не журить ся фінансовим переселенням в Чехах. В Галичині також громадять ся грізні хмари, хоч намісник Коритовський вже у Відні намагався випривувати суперечности поміж ворогуючими сторонництвami. Українсько-руський клуб обстає рішучо за додержанем компромісової реформи виборчої і заявляє, що без виборчої реформи не буде піддержувати фінансового плану.

Німецько-народний Союз також невдоволений правительством задля того, що аві в чеській аві в галицькій справі не мало відваги рішучо виступити, але полишило по деяких заходах ої справи своєму власному ходові.

Християнські суспільники огорчені тим, що міністер-предсідник на їх запит в справі галабур на градецьким університеті дав величезну відповідь. На останніх зборах до-лішньо-австр. хліборобського союзу виступив пос. Штеклер дуже різко проти сучасної системи правительственной методу гр. Таффе fortwursteln і durchfretten. Він зазначив, що его сторонництво все вступало ся за спокійною і успішною законодавчою роботою, однак не може піддержувати пасивної політики. Правительством буде отже мати трудну справу, щоби відбутися із сего скрутного положення і обміняти всі небезпеки. Тепер однак не трудно висловити певний погляд, як уложать ся в найблизших часах відносини в парламенті. Великої охоти до роботи не проявляють посли і нею не одушевляють ся, бо инакше по так довгій нерерній булиб за-стали иншу приготовлену роботу, як звіти про затверджене виборів, а се як раз вказує, в яким клопоті була президія, щоби дати по-слам матеріал до праці.

Висновки міністра-предсідника про загра-ничну політику містять в собі мало нового, бож се загально відомо, що відносини на Балкані покищо ще не прояснилися. Колиж положення прояснить ся, ніхто не може про се щось певного сказати і длатого ще мине чи-мало часу, поки буде можна з полудня роз-пустити домів нагромаджене там військо, бо гр. Штірґґґ вразно зазначив, що се може послідувати аж після проясненя міжнарод-ного положення. Можна однак сподівати ся, що міністерство заграничних справ все зро-бить, щоби прискорити прояснене положення на Балкані. Замітний є сей уступ у промові міністра-предсідника, що мир між балкан-ськими союзниками а Туреччиною буде імо-вірно вже в найблизшій часі заключений. На останку виступив міністер-предсідник рішучо в обороні начальника літературного бюро в міністерстві загр. справ проти напастих під-несених в ліберальнім дневникарстві.

В Угорщині виграє новий скандал політичний з нагоди закупи ґрунтів під стріль-

ницю у Вестпримі, а опозиційне дневникар-ство виступає дуже різко проти міністра гон-ведів з яскравими докорами. Цікаво, що з у-сего того вирине.

В Прусах минушого тижня відбу-вали ся вибори до сойму. О скільки можна з вибору виборців доси здогадувати ся, не по-веде ся соціалістам і вільнодумцям дотепе-рішню вправді невзначну більшість консерва-тивних і центрум обкрийти.

В хвилі, коли Німеччина і Франція і-дуть навазаводи в уоруженю, відбувала ся в Берні т. зв. Бернська конференція, на котрій німецькі і французкі парламентаристи зі-брали ся до мирової розправи. Ухвалене три-річної служби військової у Франції викликало бунт жовнірів у Тульоні. На Балкані поступає величезна поагода тамошних справ. Бал-канські союзники обстають досить рішучо при своїх домаганнях доволі розхідних між собою. Можна отже побоювати ся, що ще може прий-ти до поважного заколоту, поки Турки вида-дуть забрану їм добути. Навзаводи між бал-канськими союзниками починають ся до проволочки в заключеню мира з Туреччиною. Однак о стільки справа поступила вперед, що Скодру обсадив уже відділ міжнародний, а тим самим місто се перестало бути костью незгоди і тому можна сподівати ся, що в не-далекій будучині настане лад і спокій на Балкані.

Допись з над Сяну.

(Замітки до надходячих виборів).

Резадовго значне ся виборча борба. Уже тепер бачимо більше охочих кандидатів на послів, як в дійсности є крисел посольських. Страх! кільки то виринає на виборче видно заступників народа! Ані один навіть не заік-несь, лиш чує ся в силі бути правдивим реч-ником народу. Та годі, кождому вільно мати надію стати послом. Однак для нас християн-католиків не є річню байдужною, хто тим послом буде вибраний. Для нас за мало, на-коли кандидат є лиш Українцем. Побіч того глядім, чи він є добрим християнином-като-ликом. Наколи не має котрий з кандидатів тих двох прикмет т. є „ширий Українець“ і „християнин-католик“, то ми не повинні его вибирати послом. Нам треба ставити своїх християнських кандидатів. Треба отрясти ся з насилування нас, будьто ми, ставлячи свого християнського кандидата, кириємо. Нашим святим обовязком є недопускати до вибору неукраїнсько-руського, нехристиянського, не-католицького кандидата. Наколи хто хоче ма-ти у нас попере, то най числять ся з нашим домаганням. Наш укр.-руський нарід є християнський і католицький і таких лиш хоче мати заступників в соймі. На се повинно звернути увагу передовсім наше духовенство, котре добре о тім знає, що християнинові-католи-кови не вільно пошпирати недовірок. Під тим зглядом не повинно бути у духовенства двох думок.

Зачуваємо, що народно-демократичний ареопаг заключив з радикальними та соція-лістичними проводирами якусь умову що до виборів. Про нас навіть не згадує, удає, що нас на світі нема. Най собі здоровий розу-мує, як знає, ми зробимо то, що нам нака-зує народна ідея на основі християнсько-ка-толицької етики. Наколи в яким окрузі стане кандидатів на посла чоловік, що не є справ-

дешнім християнином-католиком і Українцем, там ставляймо своїх кандидатів.

Ідім до діла неустрашимо, без огляду на се, що посипле ся на нас лайка з обильного рога народно-демократичного, або соціалі-стично-радикального. Будьмо християнами-католиками не лиш в словах, але і в ділах. А терпіти за свою народну і християнсько-католицьку ідею є для нас честію, бо лиш з такими люди нині числять ся.

Член Християнсько-суспільного Союзу.

Передвиборчий рух.

Ще не висохло чорнило на відозві, яку помістив „Християнсько-суспільний Союз“ в „Руслані“, а вже заговорили наші „приятелі“ з ріжних сторін тай то якою мовою!..

„Діло“ приписує нам прикмети „Руского Селянина“, москвофілів, всеполюків і подоля-ків; не достає ще одної, але тою без конкурен-ції розпоряджає „Діло“, а саме: прикмети клеветництва, очернювання і лайки. Ми при-викли вже до метод орґану „Народного Комі-тету“ тому й не дивуємо ся; хто здобуде ся на таку „чесність“, що чоловіка, який ціле своє жите від ранної молодости віддав у службу народної ідеї, називає то „польским Вленродом“, то „російским агентом“ — той здобуде ся на те, що наш виступ на виборчу арену назве „хуліганським (яке пікантне!) ба-тїжком“ тай підсуне нам намір „наймити ся в п. Ценьського на виборчого наганяча“.

Коли „Діло“ свого часу підсувало хри-стиянським суспільникам, що будьто би они хотять здобути мандати на то, щоби обнизи-ти процент мандатів до найнижшого числа, то се було чесно, хоть ми ніколи з ніким про се не говорили, ані ніхто до нас з сим не звертав ся. Але коли ми сконстатували, що національні демократи з 33% війшли на не-сповна 27%, то се називає ся „хуліган-ством“.

Видно, що „Народний Комітет“, деякі посли з під прапора „Нар. Комітету“ і „че-ське“ „Діло“ мають чималий тягар на своїм сумліню, коли не мають в своїм арсеналі че-снійшої зброї як лайка і клевета. А до того панічний страх о мандати! Панове народні-демократи добре знають, що думає наша су-спільність про деяких дотеперішних послів; само „Діло“ назвало посла Будаимовського невміняємим (!), проти панів послів д-ра Дні-стрянського і Колески голосно негодує ціла суспільність за їх легковажене професорських обовязків, такий Петрицький став на вислугу „Canadian Pacific“ а і торгує руским селян-ством, немов муринами, вивозячи тисячами наших селян і вилюднюючи східну Галичину, і в той спосіб робить більше простору для мазурскої колонізації.

Чи хочете більше плюганства? Чи маємо згадувати про „літературні“ погляди „Діла“ на Христа і Матір Божу? Ні, ми не хочемо дотикати рани, яку боліче відчула по хри-стиянськи думаюча часть суспільности.

Але звісна річ: хто втратив віру, сей не має ні етики, ні моралі; він зуміє поставити ся навіть на так низькі інсинуації, що нашим, в найліпшій вірі понятим намірам служити рідному народові, підсуне бажане „розбивати“ одностійність українського національного та-бору за нагороду в виді мандатів“.

Та се випробоване оруже клевети „Діла“ цілком притупіло; знають вже люди его ціну. „Діло“ дало вже стільки доказів, що нема у

него ніяких святотців, ніякої терпимости, що в борбі з недобим ему противником паде так низко, що найновіший его виступ проти Християнсько-суспільного Союзу за его вибор-чу відозву, викличе усміх на лиця его вла-сного прихильника.

„Ділови“ в поміч приходить „Галича-нин“.

Каже, що наш виборчий маніфест і „о-чень неудачный и демагогический“. Ми від „Галичанина“ не домагаємо ся похвали; най нас Господь боронить від его похвал. За те містить „Галичанин“ „очень удачный“ виказ кандидатур, які ставляє наше сторонництво. І так після „Галичанина“ кандидує п. радник Двора Барвіньський в Брідщині, п. радник Сту-динський в Скалатщині, о. мітрат Гордієвський в Станіславівщині, о. декан Русин в Коломий-щині. Очень удачно!

Коли вже бесіда про кандидатури, то треба занотувати виказ кандидатур, які за-твердив „Народний Комітет“ і оголосив в своїх орґанах: Як ми вже вчора донесли, що кан-дидує: в Бережанщині п. Т. Старух, в Бобреч-чині др. Л. Цегельський, в Рогатинщині др. К. Левицький, в Стрийщині др. Е. Петрушевич, крім того в Брідщині А. Корнеля, в Бучаччи-ні Т. Марків, в Дрогобиччині др. Яр. Олесни-цький, в Жидачівщині п. Л. Левицький, в Зба-ражчині др. І. Голубович, в Золочівщині др. Т. Вань, в Львівщині о. Й. Фолес, в Мости-щині др. В. Загайкевич, в Перемишчині др. Т. Кормош, в Перемишлянщині В. Сігалеви-ч, в Рудеччині Г. Тершаковець, в Самбірщині о. В. Петрик, в Скалатщині А. Пісецький, в Со-кальщині др. Перфецький, в Яворівщині І. Ко-хановський, в Ярославщині о. Бр. Гоцький.

З Дрогобича пишуть нам: Управа сторон-ництва народно-демократичного скликала на день 19. мая с. р. політичні збори в справі виборів. Дискусія отворила ся над тим — як ставити кандидата в повіті і в міста — і ко-го. Рішено ставити кандидата з курії селян-ської д-ра Ярослава Олесницького зі Львова. Присутний др. Олесницький кандидатуру прий-має — хоч не має певности вибору задля пресиї з гори на вітві зі сторони староства. Делегатів явило ся багато з цілого повіта. Прибуло також багато священників.

Передвиборчі збори в Стрию. Пишуть нам з Стрия: Ожила давна, добра слава Стрий-щини, яко найбільше свідомого патріотично-го повіта нашої землі. У вівторок, дня 19. мая відбуло ся величаве передвиборче віче Стрийщини в салі „Народного Дому“ в Стрию. Ціла велика сая битком набита, на всіх ли-цах учасників слідне поважний, відповідний великій хвилі настрій; всі відчувують тепер великий клич: „або добути або дома не бу-ти!“ або здобути сойм і справедливую реформу виборчу, або сказати собі, що ми негідне смі-ти, раби. Вічеви проводив о. Лев Горалевич з Угерска, заступає его господар Берник Андру-я з Лисятич, а секретарювали о. Н. Матковський і акад. Йос. Васильчишин.

Реферував про вагу теперішньої хвилі пос. Евген Олесницький; про ситуацію парламен-тарну пос. Лев Левицький а про соймову ре-форму виборчу пос. Евген Петрушевич. Хоч промови їх тривали повних три години, слід-но було увагу учасників, вслухуване ся в кожде слово бесідників, уважте на лицах всіх присутних, що ми мусимо бути панамі в сво-ій власній хаті.

По промові поставив посол Олесницький кандидатуру на посла з сільських громад Стрий-щини дотеперішного посла п. Евгена Петру-

шевича, адвоката зі Скольного, котру кандидатуру всі одногосно прийняли.

Опісля прийняли збори ряд резолюцій, які відчитав голова „Підгірської Ради“ др. Єронім Калитовський, а то: 1) збори похваляють і одобряють тактику і поведене клубів парламентарного і соймового і висказують своїм послам Олесницькому, Левицькому і Петрушевичеві признане і подяку; 2) збори домагаються від послів, щоби поборювали малий вплив фінансовий, доки не будуть переведені бодай найконечніші постулати народні, як соймова реформа виборча і український університет. Збори однодушно ті резолюції прийняли а опісля др. Калитовський поучив, як будуть відбувати ся правибори і як треба остерігати ся перед виборчим махерством. На сих зборах заявив рівночасно дотеперішній посол Жидачівщини о. Остап Нжанковський, що більше в тім окрузі не кандидатув. Вічевики в піднесенім настрою, серед загального одушевлення опускали віче, а многи ще в свободній гутірці з своїми послами кріпили свого духа до будучої виборчої борби.

Час би тепер Русина міста Стрия зорганізувати ся у комітет виборчий і поставити свого кандидата. Адже Русинів в Стрию є одна третина і сором було би, еслиб Русини, котрі колись при особах пок. о. Олексі Бобикевича, пок. радн. Вол. Вариводи та пос. Евг. Олесницького зібрали велике число голосів, тепер навіть свого кандидата не поставили, і тим самим дозволили жидам і Полякам перейти над собою до порядку денного. Зі сторони Поляків говорять о кандидатурах дотеперішнього посла радника Двора Марк. Місінського, адвоката Дверніцького зі Львова, проф. д-ра Філяра зі Стрия, але жиди домагаються сего мандату для себе і бажають поставити кандидатом посадника міста д-ра Фалька.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знайомих.

Перед миром на Балкані.

Бюро Райтера доносить, що відповідь великодержав на домагане балканських союзників в справі зміни в мировім укладі звучить так: Великодержави є думки, що наради про зміни спричинили би опізнене закінчення мира і надіють ся, що Туреччина і союзники порозуміють ся в справі закінчення мира.

Дальше доносить Бюро Райтера, що мирові переговори поступають дуже успішно вперед і вказують на се, що відпоручники союзних держав і Туреччини відбули ряд конференцій. Відпоручники союзних держав відбудуть спільну конференцію, щоби нарадити ся над положенням, витвореним останніми подіями. Важною подією є, що Сербія одержала повідомленя, що великодержави хотять приєзвати поставлені нею предлоги. Є імовірне, що вже в найближшій часі відбуде ся спільне засідане відпоручників держав, які ведуть війну.

Відпоручники союзних держав будуть мати рівний голос з відпоручниками великодержав в справах, котрі безпосередно відносять ся до сих держав, а в справах, які відносять ся до Туреччини і великодержав, як також в справі отоманського державного дозволу, будуть мати дорадний голос.

Статут Альбанії.

„Voss. Ztg.“ доносить з Петербурга, що предлогу альбанського статута, яку поставила Австро-Угорщина і Італія, прийняла Росія з малими поправками.

„Giornale d' Italia“ пише, що до Вальони прибув відділ італійського Червоного Хреста з 4 лікарями і удав ся до Фієрі, де стоять залогова війська Джавіда паші. Серед жовнірів Джавіда поширює ся віска.

„Lokal Anzeiger“ одержує з Царгорода телеграму: Прибуло ту 200 турецьких жовнірів в Альбанії з 80 офіцерами на австрійським пароході, дальші кораблі в дорозі.

Болгарско-румунський договір.

Вчера відбула ся рада румунських міністрів в привіє обох предсідників палат парламенту. Предсідник кабінету Майореску відчитав протокол, списаний в Петербурзі в справі

румунсько-болгарської задрки. Рада міністрів рішила дати про сей протокол першу відомість в суботу на довірочнім засіданню сенату.

Відпустки в маринарі.

Кораблі „Габсбург“, „Арпад“, „Багенберг“ і „Марія Тереса“, а також кілька менших суден і торпедових лодок, поставлено в позаслужбовий стан. Наслідком того резервісти, які повинні службу на сих кораблях, одержуть відпустки аж до повного увільнення їх із чинної служби.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Мокія; римо-кат.: Іванни вдови. — В неділю: руско-кат.: Єпифанія; римо-кат.: Урбана.

— **Намісник др. Коритовський** приїде до Львова в суботу дня 24. с. м. о 8⁴⁵ г. рано. Урядове представлене властей і урядів відбуде ся в понеділок 26. о 11. год. перед пол. в палаті намісника.

— **Бібліотека ім. Стефана Дубравського в Стрию.** Пишуть нам: В неділю дня 18. мая отворено і до прилюдного ужитку віддано найбільшу провінціоальну бібліотеку ім. Стеф. Дубравського в Стрию. Покійний проф. Дубравський, щедрий патріот, попри багато записів на добродійні цілі полишив Стрию дуже гарну пам'ятку по собі, записуючи Стрию свою бібліотеку, в якій свої майже всі видані українські з другої половини минулого століття, а крім того оставляючи капітал чотирох тисяч корон на вишайм поміщення та комплектуване дальшими видавництвами. Упорядкованем книжок і доповненем найновітшими видавництвами займає ся голова філії „Просвіти“ др. Єр. Калитовський при помочи емер. директора школи п. Ів. Дригича і так упорядковану бібліотеку та скатальоговану відав др. Калитовський українській публіці в Стрию до ужитку. Ідучи на зустріч гарній цілі, виділ „Руского Касина“ в Стрию дарував і свою, доволі багату, бібліотеку, до того докуплено ще багато російських, німецьких та польських книжок, так що сьміло можна сказати, що ся стрийська бібліотека се найбільша та найкраспа з провінціоальних наших бібліотек. Потреба такої бібліотеки давала ся віддавна дуже відчувати Стрию, бо однію більша бібліотека Секції Студентського Союзу в Стрию була лише збірником памфлетів на духовенство, нужденної порнографії та псевдонаукових творів в густі Геклія, Гі-йотів, Біхнерів та інших „учених“. Поміщене бібліотеки трохи недогідне, бо високо, на П. поверсі в „Народнім Домі“, але в осени має ся она спровадити до давньої вілли посла Олесницького а тепер власности „Задаткової Каси“. Незвичайно чемним, услужним бібліотекаром є директор Дригич; кавця за визначене книжок 5 К, а за визначене платити ся по 2 сот. від книжки. Каталог бібліотеки можна набути по 1 К в бібліотеці.

— **3 „Дністра“.** Заг. збори тов-а обезп. „Дністер“ скінчили ся вчера коло 1. год., а по полудни відбули ся заг. збори тов-а кредитового „Дністер“. По відчитанню протоколу з попередних заг. зборів, ухвалено розділ чистого зиску після внеску Дирекції.

— **Музичний вечір П. Чайковського.** Директор музичного Інститута ім. М. Лисенка др. Людкович поставив собі задачею познакомити нашу публіку з деякими славнішими, чужими композиторами. Проте уладжує музичні вечери, котрих програми складають ся виключно з творів поодиноких композиторів. Там того року дав нам др. Людкович нагоду пізнати Шуберта, а вчера познакомив ширший загал з другим композитором, Петром Чайковським. При сій нагоді подаю кілька дат з его життя. Петро Чайковський родив ся 7. мая 1840. р. на Уралі, де его батько був директором гірничого округу, а пізніше директором гірничого інститута в Петербурзі. Петро Чайковський по укінченні студій вступив до державної служби. Тоді й зачав він живо займатися музикою і ходив до муз. школи, заложеної Антоном Рубінштайном а по укінченню сєї консерваторії покликано его на професора теорії музики до Москви. Від 1879.

р. жив в київській губернії. Помер 1893. р. в Петербурзі. Написав шість симфоній між ними Pathétique кілька смачкових терцетів, квартетів, скрапкові соля, фортепианові і кілька опер: „Дівича Орлеану“, „Мазепа“, „Евген Онегін“. Твори Чайковського, як згадав вчера в своїй промові др. Людкович, навіяні є українським духом і в дійсности в деяких місцях нагадують нам українські пісні.

На вчорашнім концерті по смичковім квартеті d-dur, відігранім бездоганно пп. Пежаньським, Рубінгером, Колдуняком і Букшованим наступила VI. симфонія Pathétique на два фортепиани, виконана пп. О. Бірецькою і Рост. Билинською. Вже сама поява звісних у нас з концертових саль п'яністок викликала оплески. Сю дуже трудну симфонію відіграли обі п'яністки в ритміці і динаміці з великою технікою і вродженням музичним почуттям і знаменитим виведенем сего твору здала собі обі п'яністки довготривалі, заслужені оплески. П. О. Левицька, відспівала арию Татяни з „Онегіна“ і пісню „Чому“ зовсім вільно. П. Кребе, який ніколи не відказує ся від участі в наших концертах, показав ся знова вповні блеску, відігравши „Serenade melancholique“ і „Valse scherzo“. По сій точці наступило фортепианове сольо п. Ростислави Билинської. У виконанню обох творів „Вечірі і мрії“ і „Ізда тройкою“, крім знаменитої техніки, треба подивляти у п'яністки гарне фразоване і дуже спокійну і певну інтерпретацію. Вершком концерту було тріо a-moll виконане пп. Ясеницькою, Кребсом і Вольфшталем. Сей тріо, звісний вже нам з концерту Шевченкового, а мимо того з захватом слухало ся в друге сї так гарно і з повним зрозумінням виконаної композиції. Жаль лише, що виконавці пропустили середню частину. Концерт закінчив „Боян“ хором з 1-ого акту „Онегіна“. Сопранову партію в дуєті відспівала старанно п. Колодівна. Цілий сей вечір лишив на всіх дуже гарне вражіння а виповнене по береги сая і рісні оплески найбуть нагородою і для виконавців і для аранжера сего вечера, д-ра Ст. Людковича. — В.

— **„Галичанин“** має вже одну сталу рубрику, яку заповняє лайкою на наших Владик. Вилявши ся до схочу на всіх трьох галицьких Владик (похваливши — очевидно — при тім польських єпископів) перекочував „Галичанин“ своєю фантазією за океан. Єпископа о. Ортинського „обраляв“ вже досить, тому причепив ся тепер ні звідси ні звідти до Преосв. о. Будки. Каже, що з приїздом Преосв. Никити гр.-кат. єпархія в Канаді стала ся ареною борби, що на Преосвященного починали ся жалоби до Риму і т. д. Очевидно виводи „Галичанина“ від початку до кінця скоплені з воздуха. Читаємо совістно різні органи печати, призначені для канадських українців і нігде про ніяку борбу з Преосв. Никитою ми не вчитали; навіть такі ворожі католицизмові часописи, як „Ранок“, „Український Голос“ і т. д. поводять ся зглядно предметово супроти особи нового Владика. Лас ся вправді одинока русофільська газетка в Канаді на все, що католицизм, але єї голос без впливу, бо русофіль в Канаді дуже мало. Впрочім ся газетка по обов'язку кричить на католиків, завдячуючи своєму естоноване російським православним батюшкам.

„Галичанин“, написавши так багато неправди про канадського Владика, хвалить „православное духовенство, которое усердно занимается своей паствой“. Щоби показати, які відносини царюють в православній церкві в Америці, наведемо слова з такого першого степенного жерела в тім напрямі, як „Прикарпатская Русь“ (орган православ'я), в якій помістив сими днями якийсь „Гузел“, повернувши з Америки такі замітки: „Найбільше недоразуміння виходить зв'язу церкви. В православній церкві много раздорів. Прихожане не довольні своїми єпископами. Прав. Архієрей Платонь отчасти симпатичен між своєю паствою, но своїми строгими м'рами при проведенні нових „порядків“ в народній організації О-ва Взаимопомощи а особливо при проведенні „Нормального устави“, по котрому в'є приходіть онь ім'ять повну і неограниченную власть или священник по его указу, а прихожане, ничто над'ялал' себя столько враговъ среди мірянъ, что Богъ въѣсть, когда все это вынеліруется“.

Ось що!.. „Ври, небоже „Галичанин“ да м'ру знай!“

— **Журавенщини** пишуть нам: Дня 16. мая

в день рсковин знесеня гавищни відбуло ся в Володимирцах віче в справі виборчої реформи. Простора сая „Народного Дому“ по богослуженню виповнило ся по береги місцевими господарями, газдинями та молодіжню. Збори отворив місцевий заступник пароха о. Петро Курчаба покликавши на предсідника найстаршого віком господаря п. Михайла Грогодзу, а на секретаря п. Якова Мисика.

В коротких ядernih словах представив о. Курчаба значіне виборчої реформи а відтак одногосно прийнято до відома відповідні резолюції. Також ухвалено резолюцію до Ради шкільної красвої о звільнене шкільної дівчорки в день знесеня панщини! Місцевий секретар п. Григорій Мисак заохотив людей до наближаючих ся виборів і зарядив складку на Рідну Школу. Зібрано 7 К 75 с, котрі зараз відослали на книжочку до „Дністра“. Годить ся згадати, що до освідомленя села Володимирців причинив ся головню о. радник Логинський, котрий хвилево перебуває на відпустці у Львові.

— **Побіда Українців в Одесі.** При виборах до міської ради в Одесі перейшли Українці в більшім числі, між ними др. Ів. Луденко, К. Кропивницький і інші. Чорвостенці мимо підпомогли зі сторони правительства і поліції провалили ся.

— **Подешевіли мешкання у Львові.** Мимо сего, що будівляний рух у Львові сего року майже зовсім устав, помешкання однак подешевіли і чинші що раз більше спадають. Причиною сего є, що в місті є дуже много порожних мешкань, щоби отже мати який небудь прихід, віднаймають власники каменниць мешкання за яку будь ціну. Се, що у Львові є много порожних помешкань, пояснює ся тим, що много емеритів винесло ся, з причини великої дорожнечі, до провінціоальних міст, а постійні мешканці Львова обмежують ся до крайности. Навіть т. зв. кавалерські кімнати подешевіли о 10 до 20 процент.

— **В справі бойкоту австрійських товарів в Сербії.** Супроти кружляючих чуток, будьто би в інтересі кількох фірм розвчато бойкот австрійських товарів, стверджує білгородська торговельна палата, що коли би прийшло до якого небудь бойкоту, рухом тим проводив би окремий комітет. Тепер не мали причини до проголошування бойкоту ані торговельна палата, ані віденський комітет, лише торговельна палата віввала сербських купців, щоби они у своїм власнім торговельнім інтересі не робили великих замовлень не лише з причини бойкоту, який міг би вибухнути, але і з оглядом на теперішнє політичне положення.

— **Оборона чести гр. Газая.** Угорський міністер гонведів, генерал гр. Газай, уповажив державну прокуратуру, щоби вивела процес опозиційним часописям „Pesti Naplo“ і „Alkotmany“, які помістили обиджуючі статі про ген. Газая і міністерство гонведів.

— **Вінчане в Берліні.** Оноді перед полуднем прибула англійська королівська пара до Берліна на вінчане дочки цїсаря Вільгельма. На двірці повитала їх цїсарська пара і члени цїсарського дому. Улиці, якими їхали гості, були прикрашені. Англійський король мав на собі однострій пруского генерала з відзнакою ген. полевого маршала, а цїсар Вільгельм одяг англійського 1 полку драгонів. Перед королівським замком кружляв літак „Ганза“, на якого переді повивав англійський прапор. По полудни англійський король з женою відвідали престолонаслідника і інших князів і княгинь. Того самого дня прибув до Берліна і російський цар. „Berl. Loc. Anz.“ доносить, що весь шлях від Риги до Верболава, яким перїздив російський володар, був обставлений подвійним дворядом жандармерії, війська і тайних агентів. О 10. год. рано прибув кумберляндський князь.

О 1. год. по полудни відбув ся в замку родинний обід. По обіді виїхав англійський король на перегони до Грүнєвальда. Вечером відбув ся галевий обід, в яким брали участь монархи, княгині, князі цїсарського дому, кумберляндський князь з подругою, дипломатичне тіло і предсідники парламента і обох палат пруского союму.

Не обійшло ся підчас сего свята і без випадку. Іменно самохід кумберляндського князя переїхав на замковім мості 10-літнього хлопця, який вибіг з гурту, що творив дворяд і побіг прямо під колеса самохода, який їхав звільна. Покаліченого відвідав князь, а відтак вислав до него свого адютанта.

— **Борба з анархістами.** Швайцарське правительство, яке так довго давало захист анар-

хістам, змінило кінці свою практику. Часопис „Die Zeit“ доносить: звисний анархіст князь Крапоткін приїхав в Люкарно для лічення. Безпробовно приказали йому влади виїхати за межі Швейцарії; тоді жателі Люкарно звернулися до союзної ради з просьбою полішити їм Крапоткіна, навіть губернатор кантона Тіссіна піддержав їх просьбу — однак Крапоткіна таки видалили.

— **Дві міри.** „Діло“ має також своє „to co innego“. Накидаєся — і слушно — на д-ра В. Кушніра, що наняв ся на агента „Canadian Pacific-a“, а забуває все, що сю саму роботу, лише в далеко більшому розмірі, переводить посол Михайло Петрицький. Не соромить ся, панове з „Діла“, напишіть щось про пана Петрицького, або бодай перепечатайте те, що пише „Громадський Голос“ ваш союзник, про торгівлю людьми Михайлом І. Але „Діло“ нічого не напише, бо Михайло з його куреня, а „to co innego“.

— **Проба русофільської демонстрації в Чернівцях.** В часі торжественного концерту в честь 40-літнього встановлення висшої реальної школи в Чернівцях пробував малий гурток русофілів під проводом двох братів Геровських викликати бучу. Коли оба брати Геровські, адвокат д-р А. Геровський і його брат, окінч. студ. філ. Гр. Геровський, на самім початку концерту крикнули три рази „руф!“ і почали свистати, горстка русофілат, що стояла кругом них, боячись публіки почала втікати. Присутні вибігли на галерею, де стояли герої, а за ними поліціянти, яким русофільські агітатори можуть завдавати, що вийшли ціло. Русофільських героїв покарала поліція грошевою карою по 200 К.

Члени товариства „Запорожжя“ довідавшись про сей зухвалий виступ москвичів, порішили на всяку пробу виявлення москвофільської зухвалости, відповісти активним виступом.

Цілю русофільської демонстрації мав бути протест проти статі православного мітрополита Репти в „N. Fr. Presse“, в якій то статі черновецький мітрополит осудив клевету Гр. Бобринського, немов би, під австрійською владою діяло ся зле православним.

— **Страшна кінотеатральна знім. а.** З Парижа доносять про ось який випадок: Оноді роблено над Секванною кінематографічну знімку зі сцени, в якій виступали самоходи. Один з самоходів, який брав участь в представленю, похований ся в наслідок скорого розкручення гамівця і впав до ріки разом з шофером. Млямо скорої рятункової акції, в якій брали участь також артисти кінотеатру, не можна вже було шофера відратувати. Самохід витягнуто з ріки щойно по двох годинах.

— **Відгомін ворохобні в французькій війську.** З причини ворохобні у війську в Туль віддано 16 жовнів під воєнний суд, 15 віддано до карних рот, 40 засуджено на в'язницю від 40 до 60 днів, а 13 zdeгровано.

— **Вигляди жнив в Румунії і Боснії.** Обильні дощі в цілій Румунії поправили значно не коненчо добрий первісний стан озимини і вплинули додатно на розвій яриани, а крім сего причинили ся до винищення шкідливих комах. Зі всіх сторін сего краю надходять вісті про дуже добрий стан засівів. Коли стан воздуха буде і надалі так сприятливим, буде могла Румунія надіятися в сім році вельми великих жнив.

Після звіту правительства Боснії і Герцеговини представляє ся там теперішній стан пшениці як 2.3, жита як 2.4, вівса 2.4, а так само і ячменю, се зн. (після класифікації 2 = понад середній, а 3 середній), що стан тих засівів є зближений до понад середнього, а через се вповні вдоволюючий. Так само можна уважати добрий стан наших ростин. В північно-східній частині краю не потерпіли слива нічо з причини цвітневих приморозків, які зате в полудневій і західній Боснії знищили все сегорічне збіжжя.

— **Надуга мікада.** З Токіо доносять, що прибічні лікарі японського цесаря ствердили у него запалення легких. Крім сего має цесар високу гарячку.

— **Новий літак.** Петербургський летун Сікорський збудував літак „Гранд“, оден з найбільших літаків на світі. Є він заосмотрений в чотири мотори, кождий з силою 100 коней і може вдержати 12 подорожних. Оноді літав вже на нім Сікорський і перелетів в прямій ліній дві верстви. Лет відбував ся при вітрі з силою 18 метрів на секунду.

— **Випадок в цирку.** В цирку Буша у Відні, лутяв ся вчора випадок, який однак на ца-

сте закінчив ся лише покаліченням кількох осіб. Іменно під час приготування до пантоміни, урвав ся зелізняк поміст і спав з висоти 3 метрів на 4 робітників, з яких двох тяжко покалічив, а двох легко. Часть помоста впала на видців і зранила одну з присутних жєнщин. Серед присутних в цирку повстав великий переляк. На приказ поліції перервано представлєня. В цирку був присутний архієпископ Фридрих.

— **Відвідини короля Альфонса у Відні.** „Journal des Debats“ доносить, що еспанський король Альфонс виїде небаком до Відня у відвідини цесарського двора. Сі відвідини будуть мати приватний характер.

— **Уневаженє австрійської позички в Китаю.** „N. Fr. Presse“ доносить з Лондона, що під впливом Німеччини уважено умову в сираві позички, яку заключив австрійський амбасадор в Пеніні з китайським правительством. Німечке правительство не хотіло мати австрійської конкуренції при позичці, яку задумує дати Китаю разом з іншими державами. Позичка мала вступити в тім виді, що для Китаю мали будувати кораблі і гармати на суму понад 100 мільонів корон в австрійських варстатах, як в „Stabilimento tecnico“ в Терсті і в інших корабельних варстатах, а також і в фабриці оружя Скоди.

— **Випрага до Гренляндії.** До Копенгаги наспіли вісті з місцевини Торслави, на Фарійських островах, про щасливий перебіг виправи на області північної Гренляндії. В виправі беруть участь два звисні дослідники: Кнут Раамусер і Петро Френкен. Тепер знаходять ся они вже в поворотній дорозі до Данії на кораблі „Ганс Егедє“. Дослідники повідомили ректора університета в Копенгазі, що вислідом їх виправи є провірене області північної західної Гренляндії і обробленє географічних карт в країв: „Reagu“ і „Navy Cliff“. Виправа вирушила з Копенгаги ще в літі 1910. р. і дійшла до місцевини Кап Юрк, звідки рушила далі в глибину Гренляндії.

— **Кістяк дитини в ораніній гнізді.** Із Міляна доносять, що якимсь ловцем в Альпах біля долини Ледро удало ся піммати двох великих орлів з вірлятами. Розгребуючи орлине гніздо, найшли ловці кістяк дитини, останки до двохсот мішій, сорок заяців, одної лисиці і велику скількість маленьких птичок.

— **Коронована поетка.** Вдовиця по недавно помершій японській цесареві Мутсукіто, як письменниця, являє ся, конкуренткою румунської королеви і має ту перевагу над нею, що пише для свого народа в його рідній мові. Японські часописи і журнали часто печатають стихи своєї високої сотрудниці. В часі російсько-японської війни цесарева написала чотирьохстих, який звучить в перекладі: „Коли в поля бою до нас линути вісті про побіду, я думаю о тих многих героях, яких повинна оплакувати серед трюмфу“.

З „Книги добродійств“ наведемо такі стихи: Біле, брудне платечко можна знова зробити чистим, але душу занецижену гріхами — як можна її очистити? — Хто хоче обороняти свій нарід — боронить прав свого ближнього. Се наша найбільша ціль.

— **Хто уживає товарів з маркою У. П. Т.,** починає ся до піднесення поваги Товариства і піднімає жертву фабриканта на рідну школу.

— **Російська дума в числах.** Всіх послів до російської думи є 439. З сего числа є 383 православляних, 21 католиків, 13 протестантів, 7 магометан, 4 вірмено-грегоріянців, 3 жидів, 2 менонітів, 2 старообрядовців, сектарів, молодих і караїмів є по 1. Після народности ділять ся послы так: Москалів є 366, Українців 9, Німців 9, Поляків 18, Литовців і Татар по 5, Білорусинів і Вірмен по 4, жидів і Молдаван по 3, Греків, Естонців, Лотишів і Грузинів по 2, Туркменів, Лезгів, Шведів і Караїмів по 1.

Дворян було 218, б. урядників 160, селян 77 представників духовенства 45, козаків 15.

— **Вплив алкоголю на дїточий організм.** На II. протиалкогольній конгресі, який відбув ся в Градці ще в 1911. р., а з котрого пропагандна книжка показала ся недавно (Bericht über den II. österreichischen Alkoholgegnertag abgehalten in Graz 1911. Wien A. Hölder 1912), відчитав між іншими реферат д-р. Вайс п. з. „Вплив алкоголю на дїточий організм“. В тім рефераті автор зібрав всі знаві в медичній літературі дані, які відносять ся до погубного впливу алкоголю на організм дитини. Вплив сей виявляє ся в першій радї на знарядях травлення, в другім на нерво-

вій системі. Відемною формою ділання алкоголю на нервову систему дитини є виступ обаяв, подібних зовсім до delirium tremens. Відтак тяжким наслідком ділання алкоголю є острє затроєня получене зі смертю. Др. Паркес-Весер бачив 5-літню дівчинку, котра по випитю капліни горівки відразу померла. Др. Бетріх описує смерть 8-літнього хлопця, котрий випив потайки чверть літра горівки і помер. Др. Грегор оглядав на клініці острє затроєня алкогольем від окладів у 6-місячної дитини. Через вдихуване пари алкоголью попала та дитина в повну несвідомість, яка тревала 17 годин. Др. Демме описує один досвід з 10-літнім хлопцем, котрому щоденно давали 1/8 літра вина. Хлопчина стратив зовсім пам'ять і повертав до неї аж тоді, коли відобрано йому се вино. По перерві дали йому 1/8 літра пива, почім знова слїдувала втрата свідомости. Також лекші нервові заворуєня у дїтій сироваджує алкоголь. Др. Ун-руг, славний лікар дїточих недуг, подає слїдуючу характеристику малих алкогольків на дїточій клініці: Дїти сї по більшій часті 2-4 літні є незвичайно говірливі, дуже сміливі і живі. Зглядом своїх ровесників уперті і злісливі. Ті дїти тягнули по трошка з флящини, яку приніс батько з шинку. Також не краще є з дїтьми алкогольків. Цїхою у них є недостача волі і самостійности, в наслідок чого сї дїти легко піддають ся всяким покусам і стають нещастєм для себе і для других. Дальшим діланням алкоголью є вездєрєня зросту. Мали куцїки-коні і пси виховують через подаване алкоголью. Так само тупо росте дитина, яка не алкоголь.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обовязку жаданя купонів У. П. Т. і уживаня товарів з маркою У. П. Т.

Оповіді.

— **Правом прилюдности** надїлило міністерство просвіти приватну українську гімназію в Городенці.

— **Важне для Тернопільщини!** При кружку Укр. Товариства Педагогічного утворила ся інформаційна комісія, яка має на меті інформувати загал про всякого рода школи фахові і ремісничі, про усліва припиняня до сих шкіл, кошти удержаня, стипендії і т. п. Сих інформацій можна буде засягати усно або письменно за зворотом коштів переписки у провідника сєї комісії п. Івана Боднара, проф. учит. семінарії, що для з виїзком неділь і свят в канцелярії „Народного Дому“ в Тернополі між год. 1-3 по пол. Читальні Просвіти, Кружки „Сільського Господаря“, Духовенство і Учителство звольте звернути увагу на естование сєї комісії родичів, що хотять дїти до таких шкіл послати. — За Старшину К. Укр. Т. П. в Тернополі: о. Конрад, голова. Он. Солгис, секретар.

— **Нові поштові значки.** „W. Ztg.“ оголошує розпорядок міністерства торгівлі в справі нових 14-соткових поштових значків.

— **Іменованє.** Міністер просвіти іменував Г. Клінг, звет. учит. школи вправ в жін. учит. семін. в Перемишлі, учителькою школи вправ в тім заведеню.

— **Красна Рада** шкільна затвердила вибір: о. С. Войновського і Ю. Шмериковського відносно повітової ради до шкільної окружної ради в Гусятині і о. К. Федоровича духовним членом грек.-кат. обряду до шк. окр. ради в Дрогобичі; іменувала В. Якуба заст. учит. в філії IV. гімн. у Львові і І. Носкевича в II. реальн. шк. у Львові; перенесла Мик. Мацюрака, заст. учит. в гімн. в Дрогобичі, до руск. гімн. в Коломиї; іменувала в міських школах у Львові: М. Бонковську директоркою жін. 3-кл. вид. получ. в 4-кл. нар. шк. ім. Пірамовича і А. Здобіньку управ. жін. 4-клас. шк. ім. Косцюшка; учительками жіночих видільових шкіл: М. Магдівну, А. Вінгардівну і М. Волянську в школі ім. Пірамовича, І. Каспарівну, М. Шафранську в школі ім. Таньскої і М. Зеневську в школі ім. Станіца; учительками жіночих народних шкіл: І. Новічку в шк. ім. Міцкевича, Б. С. Щепанську і М. Козачевську в шк. ім. Ісаковича, А. Гілевичівну в шк. ім. Жулкевського, О. Войнаровську в шк. ім. Кордецького, М. Блюмерівну в шк. ім. Таньскої, К. Мілерівну і Л. Щуркевичеву в школі ім. св. Магдалани, Я. Заячківську в шк. ім. Пірамовича, З. Чешерівну в шк. ім. Собіського, С. Гологурську в шк. ім. Єлисавети, Ф. Гільбергову в шк. ім. Чапкого, Я. Куськівську і О. Кісільгерівну в шк. ім. Міцкевича, К. Стерна-

лівну в шк. ім. св. Мартина, О. Смоленеву учит. шк. жін. ручних робіт, получен з жін. ліцеєм ім. Ядвіги і Г. Дішкевичеву, учит. фребл. получ. з жін. шк. ім. Зіморевича; іменувала в народних школах: В. Рєпу управ. муж. 5-кл. шк. в Гусятині, І. Піса управ. і А. Пісову учит. 4-кл. шк. в Ставчанах і А. Гасівну учит. 4-кл. шк. в Бабині; управителями 3-клас. шкіл: П. Гуменюка в Чорнокінцях малих, В. Писарчика в Надбережжі, І. Сроковського в Рожисках і П. Годиця в Старім селі; учителями 2-клас. шкіл: О. Кірчовову в Курниках і В. Годицеву в Старім селі; учителями (-ками) 1-клас. шкіл: М. Кришталовичеву в Жуковичах нових, І. Матушевського в Мовчанівці, П. Хому в Лагодіві і П. Барана в Сасі.

— **З зелізниць.** Безпосередню висилку клупків до стацій ц. к. австрійських зеліниць державних, які лежать поза Віднем, а також до стацій ц. к. уприв. зеліниць полудневої, заведену з днем 1. марца с. р. в руху поїздами поспішними, розширено з днем 1. мая с. р. також і на рух межі стаціями Карльсбад, Жатець (Saaz) і Комотав уприв. зеліниць буштеградської, Теплиці і Комотав зеліниць теплицької і Франценсбад зеліниць державних саских, з одної сторони, а стаціями ц. к. австр. зел. держ. а також стаціями ц. к. уприв. зеліниць полудневої (шляхи австрійської) лежачої поза Віднем з другої сторони. Се розширене має на цілі угодіненє подорожи до місць купелених: Карльсбаду, Франценсбаду і Теплиць, зглядно повороту з сих купелених місцевин. Близші постанови поміщено в урядовім розкладі їзди важнім від 1. мая с. р. а також в оповіщенях на стаціях.

Нічні роздумування сьв. Августина.

Після Арнольдїя і Гайзера приладив о. І. Плавук.

(Дальше).

Друга ніч.

Два життя.

Коли сонце на небі від нас віддаляло ся і наші околиці віддало вечірному сумеркоу, то відїди Ти, предвічне Сонєнко, і внеси світло в сю душу. Нехай в ній засияє ясне світло мудрости, нехай подасть тепло і життя. Прожени далеко від мене темряву невїри і блуду. Відслони мені свої величї, святї правди, щоби як вірні свєчїники мені присвєчували і завели мене на Твоє лоно.

Мій корабель пливе до Африки; що хвиля зближає ся чим раз більше до єї берегів. Алеж, Аврелію, сей край не є тим свєтим прибіжищем, котрого глядиш; Африка не є цілю твоєї подорожі. І ким іншим єсьмо ми тут, як не блудними душами? Ти єсть найбільше добро, Ти цілю нашого життя. Кожда година се вітер, філя, що зближає мене до моєї ціли, як лише в напрямі до Нєго направлю судно мого життя, що все віддаляє ся від Нєго, коли серце моє буде инакше настроєне. Хотїл би я поплив в котру будь сторону, хотїв від Тебе віддаляти ся, то на всякий спосіб причаляю до страшного берега Тавриди, де без пощади віддають на жертву чужинцїв облудному і окаянному божеству. Я їду лише певним кроком на стрічу смерті.

Тож розкуймо нашого духа з обманьчивих змислів, віддалим від него сю безліч видимих річей, що вічно розсївають духа, щоби він був все для себе чужинцем. Чим єсть чоловік? Єство, сотворене на то, щоби пізнавало, любило безконечно совершенне єство, свого Сотворителя.

Вся простора вселенна, всі видимі сотворїня, що так часто займають єго гадки і серце, є для него лише незнані річи. І як довго чоловік живе на землі, то не земля повинна єго займати, не про неї він має лише печалити ся.

Подумайте про дитину: народила ся далеко від своєї вітчизни і благородного роду, колись має дістати великі скорби і наслідити престол. Як прийшла до своїх літ, розпочинає подорож до своєї вітчизни; але ледєв кілька днів подорожувала по красній околиці, замаянена нею, тратить охоту до вітчизняних дібр і любов до вітчизни, будує собі хату і там осїдає. Чоловіче, ти є тою нерозумною дитиною. Покинь ту курну хижу, що станула тобі в до-

розі. Ті красні дерева, котрі бачиш по дорозі, ті обильні водограї — они мають тебе лише скріпити в дорозі; се не є скарби твоєї вітчизни.

Туди спрямуй свої кроки і то в скорім бігу. Бо, як тут довго задержиш ся, то скоро прийде зима, покриє воду грубою верствою льду, обідре поля з їх краси, а ти замість добити ся щасливого краю, де мав би ти панувати, опиниш ся на страшній пустині, де тебе заскочить не одна нужда і недостаток.

Ми вступаємо в світ і задля краси окружаючих нас річей забуваємо про нескінчену красу і щастя, що жде нас по смерті. А однак вся та краса і все, що єсть тут доброго, се лише скріплене, яке подає нам найвище єство на шляху, щоби ми жваво і скоро могли ступати до нашої цілі.

Тут подивляємо запах цвітів, їх красу, нас манить красна околиця. Запаморочені пугники! З тих цвітів, їх краси учім ся, як красними є тамті цвіті і світ тих небесних дворів, до котрих прямуємо. Світло і краса тут лише на те, щоби нас манили і вели там, де вічна весна, де нема ночі.

Тут на землі настроює нас красна гармонія. Але чим є ці милі звуки на сій пустині в порівнянню з тими, що гомонять в небесних дворах Всевишнього, що велично і з славою виходять на стрічу нашим душам?

На звук трубки розогноє ся відвага борця, і він спішить до борби. Бо она пригадує йому радість вітчизни, котра витає его яко побідника, нагадує признание полководців і торжество триумфу.

Не задля чого иншого позволяє Господь Вседержитель слухати, співу птахів, мелодії їх голосу, або взагалі музики, лише щоби заохотити нашого духа в борбі сего життя за вітчизну. Чоловіче! По що сидиш тут безжурно, ніби тіпши ся і забуваєш на свою цілі, де котрої ти покликаний? Вставай, біжи, утікай, бори ся без впину і помятай все на своє призначенє. Всі ті милі звуки, що можуть розвеселити смертника, се лише простий звук, неясний відгомін тої небесної гармонії, що до нас долітає з предвічних дворів, де Цар над царями подає своїм вибранцям неописані розкоши. Чоловіче, для чого стоїш поза дверми і лише підслухуєш? Таж небесні ворота стоять для тебе отвором. Таж Господь Вседержитель запрошує всіх до участі у великій радості, кожного, хто лише хоче слухати.

Простягаю руку до дерева і зриваю оwoч, а опісля радо его споживаю; дивлю ся а то ще так много овочів докруги мене, дістаю охоту до життя, прямо мені тут жити, хочу ще продовжити свою мандрівку. Який я нужденник! Бажаю продовжити своє прогнанє і убожество. Не лиш для проминаючої змишлової розкоші скронив Бог овочі і ягоди медом і амброзією. Се дари, котрі подає мені Ёго рука, щоби я тут яко дитина все любив Подателя і йшов в Ёго сліди. Се дотикальні докази, які мені дає, щоби мене зайняти вічними розкошами, до яких мене сотворив. Тими краплями осолоди, що в Ёго приказу спадають на сухі скелі, хоче мене поманити, щоби я за їх слідами синав ся на гору, де знаходить ся жерело, з якого та прещедро випливає осолода.

А ти, над всі приятні найдорожша, чиста і вірна любове двох чесних супругів, ти вже не єси узом, призначеним явзати на землі сксонности двох сердець, лиш товаришкою і провідником до неба. Ти єси образом правдивої і тісної любови, що лучить нас там з найбільшим добром. Не лиш лучиш ти на землі два безсмертні духи, щоби они собі тут помагали, але подаєш двом приятелям взаємну підпору, щоби спільно ішли до своєї цілі.

А ви принадні холми покриті ростинами, ви доли осінені дубами і буками, ви просторі рівнини умаєні цвітами, ви леготи, що злагоджують горячу спеку сонця; ви леготи, що усмиряють північного борвія, ви єсте розкошкою сеї землі; але ся земля є тільки мозольною стежкою, що веде нас в блаженну країну, де маємо жити. Коли вся земска печаль вказує на то, що ми не маємо тут сталого місця, то і вся осолода живо пригадує нам ті блага, до яких повинні ми змагати в сім житю. Коли вже тіло наше тиняє ся ще по землі, то дух повинен жити вже в небі.

І що вічнеш тепер чоловіче? Куди звернеш ся на своїй дорозі життя? Надходить ніч, коли вже нема часу ділати. Горє тобі, як сон-

це твого життя зайде, а твоє серце буде ще поза вітчизною! Ніч, котра в страшній спосіб заскочить житє, задержить тебе там, без надії, щоби ти міг коли вирвати ся. На віки окружить тебе страшна пітьма і віддалить тебе від правдивого добра, від щасливого краю, куди тебе провадив Твій Спаситель. Станеш ся добычию всіх лісових диких звірів. Старає ся, щоби твоє серце було при Бозі. А тоді як настане вечер, тоді невидане доси сонце побачиш над собою, і ти опиниш ся там, де вже нема ні ночі, ні пітьми. Вільно тобі кормити ся поживами, небо не має нічо проти того; але лиш мимоходом, щоби скріпити ся і дальше в дорогу, а не щоби ти робив перестанки, і їх надмірно уживав. Кормиш тіло земскою поживою, то і духа корми питомою духови поживою — пізнанєм і любовю найвишого добра. На то тобі Бог дав розум і серце. Пізнаєш і любов Сотворителя — се наша безсмертна пожива, для нас необхідно потрібна, як довго ми людьми. Се є, хоч може різнорodne але важне занятє чоловіка, як в сім смертнім житю, так і по смерті. Земске житє се час даний нам Богом, щоби ми в заслугу ділали то, за що колись маємо одержати вічну нагороду. Аж по переході з царства тьми в царство світла пізнаємо совершенно найвище добро, бо Оно буде нам відслонене і Ёго любов через огляданє стане для нас солодкою конєчностю. Тут же оно украте. А знаємо о сім лише тільки, кілько повзаяють нам знати віра і змисли. Глядимо его, любимо, хоть невидиме, любимо, хоть ще лиш его надіємо ся. І се ясне світло все у нас живо заховати, піддержувати все тої божественний огонь, се є наше одиноке тут занятє, і то таке, що вкінці подасть нам безсмертний вінець.

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 23. мая.

Відень. (ТКБ). Нині в продовженю першого читаня бюджетової провізорії промовляв пос. Вальднер (нім.-нар.); зазначив потребу основної реформи правильника палати і висловив бажанє, щоби Австрія тепер рішучо боронила свого становища на Балкані, бо оно погіршило ся наслідком упадку Туреччини. Потім промовляли пп. Цінґрія і Шлегель.

Відень. (ТКБ). Вісти деяких віденських днівників про майбутній виїзд ґр. Берхтольда на відпустку, є зовсім безосновні. Міністер заграничних справ не може аві ва хвилю опустити свого становища, коли ведуть ся переговори над так важними справами заграничної політики.

Рим. (ТКБ). Губернатор Тріполіса, генерал Раві, уступив; его наслідником має бути ґен. Жароні.

Париж. (ТКБ). Палата прийняла начерк закон а в справі обмеження дозволів на дома забав і в справі заборони газардової гри.

Білгород. (ТКБ). Прибув тут сербський посол у Відні Йованович.

Солунь. З Монастиря доносять, що сербські жовніри впали оноді до болгарского дому купця Стамбольджева і убили его, а також жінку і дитину. Власти не відпускали ще доси убийників.

Господарекі, промислові і торговельні вісти.

Комунікат Краєвого Союзу для збуту худоби з торгу у Відні дня 20. мая 1913.

Загальний згін виносив 21,352 штук.

З того доставлено з Галичини 5,696 штук. Ціни: Безроги галицькі, молоді, легкі, Пріма 1-24—1-32 К, тяжкі і товсті, Пріма 1-32 до 1-36, середні і гірші 1—1-22, старі і вибраквані 1—1-10 К.

Тенденція: Сей торг був супроти попередного о 996 штук безрог, молодих як також о 2,356 безрог товстих слабший. З причини великого згону при не дуже живім попиту упали на ціні безроги молоді о 6—10 с, а безроги товсті від 8—10 с.

КНИЖОЧКА НА ЧАСІ

РЕВУН

сатира Осипа Мановця з образами Струхманчука

коштує в Книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пересилкою 1 К 20 с).

!!! Свій до свого !!!

Перший Український Висилковий Дім Музичних Струментів

ОРКАН

у Львові, ул. Тиха ч. 1.

поручає по найдешевших цінах: скрипки басы, цитри, флети, кларнети, труби, бубни і т. д. та закладає цілі сокільські, січові, читальняні й шкільні струнні або дуті оркестри на всякий склад.

Цінник даром.

КІНО „КОПЕРНІК“

Sans-Rival

ул. Коперника ч. 9.

у Львові.

Представлення відбувають ся щоденно від год. 4 по пол. до 11. в ночі. В неділі і свята від 3 до 11.

Добірна програма.

489

Рух залізничних поїздів

обов'язуючий з днем 1. мая 1913 р. після часу середно-європейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 600 вечером до 559 рано означені підчеркненням чисел мінутових.

Приїзд до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 223, 542, 6:220, 7:25, 8:45, 9:55, 1:10*, 1:25, 2:20\$, 5:30, 7:51, 8:25, 9:40 *) з Тарнова. §) від 15/5 до 30/9 включно щоденно.

†) з Городка яг. від 1/6 до 30/9 вкл. щоденно. о) З Мостиск.

З Підволочиск: 7:15, 11:25, 14:2\$, 2:15, 5:25, 10:30, 10:43†)

†) З Красного. §) Від 15/5 до 30/9 вкл. щоденно.

З Черновців: 1207, 523*, 543*, 7:40, 10:26†), 1:45, 5:35, 6:31, 9:25

*) Зі Станіславова. †) З Коломиї. *) З Ходорова в кожний день по неділі і свята.

Зі Стрия: 7:20, 9:00, 11:40, 6:20, 11:00, 10:42\$, §) Від 15/6 до 8/9 включно лишень в неділі і римо-кат. свята.

Зі Самбора: 7:45, 9:55, 1:48, 8:30.

Зі Сокаля: 7:05, 1:00, 7:88.

З Яворова: 8:04, 4:20.

З Підгаєць: 11:20, 10:20.

Зі Стоянова: 9:50, 6:30.

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 6:56, 11:05, 1:33*, 1:58, 5:06, 10:12, 10:31†)

†) З Красного. *) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно.

З Підгаєць: 7:26*, 10:49, 10:01, 12:00\$, *) з Винник. §) з Винник лиш в суботу.

Зі Стоянова: 9:31, 6:11.

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7:08*, 10:31, 3:03*, 9:41, 11:43\$, *) З Винник. §) З Винник в суботу.

Локальні поїзди.

на головний дворець:

З Брухович: щоденно 6:55 щоденно: від 1/5 до 30/9 7:26

від 1/6 до 31/8 8:37, 11:00, 3:41, 5:15, 9:30.

в неділі і римо-кат. свята: від 1/5 до 31/5 3:41, 9:30.

від 1/6 до 31/8 1:54.

З Янова: щодня: від 16/5 до 15/9 9:11, від 1/6 до 31/8 1:25

в неділі і римо-кат. свята: від 11/5 до 31/8 10:10.

З Любіна: в неділі і римо-кат. свята від 11/5 до 8/9 9:00.

З Винник: лишень в суботу 12:16.

Чудові образи кисти арт. мал. п. О. Курпласа.

І. Пречиста Діва — Мати Руского краю.

ІІ. Ісус Христос — небесний Учитель.

Сі чудові образи (одинокі на народних мотивах) вишпалі вірно після оригіналів у всіх природних красках.

Ціна за пару оправлених образів: в рамках дубових з опакованєм К 20— місячно К 3

„золотих“ „24—“ „К 4

„магоньових“ „28—“ „К 4

„спеціальних“ „34—“ „К 5

Висилає за посліплатою або на рати: М. Кри- вецький, Львів. Ринок ч. 10.

520(X)

Товариство взаємного кредиту

„Джістер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Джістер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділюванє кредиту своїм членам різними обезпеченням в „Джістрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 4%, без потручення рентового податку.

Вклади приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах, від 8 до 2. в полудне.

Конто в Почтовій Шадниці 35.527 Жирове Конто в австро-угор банку.

Щадничі вклади К 3,683.428— Власний масток К 474.302—

Удільні позички К 4,494.957—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем
